

Een geheime plek....

Onlangs presenteerde minister Rouvoet de Nota Gezinsbeleid. Het gezin moet weer op de kaart komen. Overall in het land komen Centra voor Jeugd en Gezin waar gezinnen terecht kunnen met alle (opvoed)-vragen. In cursussen moeten ouders leren omgaan met ruzies in hun relatie of na hun echtscheiding.

Verdriet

In november was het in het nieuws: jaarlijks krijgen maar liefst 60.000 kinderen te maken met echtscheiding. Wat stormt het dan in al die gezinnen en families waarin een scheiding heeft plaatsgevonden. En wat een verdriet schuilt er achter de voordeur bij al die 60.000 kinderen! De veiligheid van het huis-gezin is gebroken. Het onderlinge vertrouwen is zwaar beschadigd. Kinderen worden het slachtoffer van allerlei omgangsregelingen en er wordt voor hen gekozen wanneer ze bij papa of mama kunnen komen. Wat moet je zeggen bij het aanhoren van al dit verdriet? Zijn er woorden voor?

'Secret place'

Nee, bij ons niet, maar gelukkig wel bij God! Hij roept ons in Psalm 91 op om zitting te nemen in de Schuilplaats van de Allerhoogste! Daar mag je schuilen met alle moeite, zorgen, problemen en verdriet. Het is een bijzondere Schuilplaats. In de Engelse King James-vertaling staat voor Schuilplaats 'secret place': een geheime plek! Het is een plaats die niemand uit zichzelf zoekt. Je moet erop gewezen worden. Je moet ernaartoe gebracht worden!

Kerst!

Deze "Geheime plek" is toch openbaar gekomen: Jezus Christus! Wij mogen het binnenkort weer vieren en gedenken samen met jeugd en gezin. Kerst: God geopenbaard in het vlees! Waar dan heen (met onze noden en zorgen) daarheen! Want deze Schuilplaats gaat alle Centra te boven en blijft eeuwig!

Ambassadeurs gezocht!

Stichting Schuilplaats zoekt vrijwilligers die als 'ambassadeur' van Stichting Schuilplaats een aantal keren per jaar willen meewerken aan pr-activiteiten. De activiteiten kunnen bestaan uit het geven van voorlichting, het meedenken over het pr-beleid, vertegenwoordiging op beurzen en het houden van lezingen. We ontvangen uw aanmeldingsbrief t.a.v. de directie graag voor 5 januari 2009. Reageren kan ook per mail (voor gegevens: zie colofon). Bij vragen kunt u contact opnemen met mevrouw C. de Kruijff en/of de heer P.M.G.P. Bos, tel. (0318) 52 61 23.

Colofon

24e jaargang, december 2008, nr. 4

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

mevr. H.M.J. de Vries
dhr. P.J. Versloot

Aan dit nummer werkten verder mee:

dhr. A. Bakker
mr. J.W. van Dommelen
mevr. M.J. Leenman

Fotografie

Foto voorpagina: Istock
Foto pagina 2: dhr. H. Visscher, RD
Foto pagina 3: Istock

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Nalaten

Om Schuilplaats in uw wilsbeschikking op te nemen, dient u de volgende zin te vermelden: "Ik legateer aan Stichting Schuilplaats te Veenendaal een bedrag van € ... om te worden afgegeven zonder kosten, drie maanden na mijn overlijden."

Postbus 7, 3900 AA Veenendaal

T (0318) 526123

F (0318) 553477

E info@stichtingschuilplaats.nl

I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

Drs. W.J. van Duijn (voorzitter),
Katwijk; ing. H.E.J. Boon
(penningmeester), Gouda; dhr. R. Geluk,
Ermelo; Dhr. H. de Vries (secretaris),
Apeldoorn; mevr. W.S. van Wetten (algemeen
adjunct), Nieuw-Beijerland.

Schuilplaats

december 2008, nr. 4

Nieuws

In dit nummer:

- **Echtscheiding ontnemt kinderen veilige thuishaven**
- **Start therapiegroep seksverslaving**
- **Ambassadeurs gezocht!**

Harm van Dijken (21) was 5 jaar toen zijn ouders uit elkaar gingen. Zijn vader had een andere vrouw gevonden waarmee hij verder wilde leven. "Ik herinner me dat we gingen eten en ik vroeg: 'Waar blijft papa?' 'Die komt niet meer', zei mijn moeder. Ik weet nog goed hoe overrompeld ik me toen voelde. "Geen papa meer? Hoe kan dat nou?"

Waar blijft papa?

"Ik was nog erg jong. Het was voor mij niet te bevatten wat er allemaal gebeurde. Hoe het voor mijn jongere zusjes moet zijn geweest, weet ik niet. Wel weet ik nog goed dat ik in die tijd veel heb gehuild, omdat ik mijn vader miste. De periode na de echtscheiding ging in een roes aan me voorbij. We bleven in hetzelfde huis wonen, alleen er miste een persoon. Omdat ik als kind een goede band met mijn vader had, miste ik hem echt. Toen ik wat ouder werd, kwam er een omgangsregeling. Mijn zusjes en ik werden weggebracht naar een ander gezin, waar wij vervolgens werden opgehaald door mijn vader. Dit gebeurde zo, omdat het anders te confronterend was voor

mijn moeder. Als klein kind kreeg ik daarbij de verantwoordelijkheid over mijn jongere zusjes.

Zwart maken

Toen ik een jaar of twaalf was, werd de omgangsregeling beëindigd. Ik kon het niet meer aan om constant heen en weer te worden geslingerd tussen beide ouders. Als ik bij mijn vader was, werd er navraag gedaan over mijn moeder en was ik bij mijn moeder, dan ging het andersom. Je wist als kind niet meer waar je aan toe was, er was geen veilige thuishaven.

De tijd die volgde, was niet veel beter. Mijn vader bleef contact zoeken en kwam soms aan de deur, wat voor ons niet leuk was omdat hij mijn moeder zwart maakte waar wij bij stonden. Op den duur zaten wij als kinderen op onze verjaardag de hele dag in angst in de hoop dat hij niet zou bellen. Terwijl je ergens ook de aandacht van je vader wilt. Als klein kind wil je toch graag een grote stoere papa waar je tegenop kan kijken en die je een veilig gevoel en geborgenheid geeft. Niet dat mijn moeder dat niet kon, maar het is toch anders.

Niet veilig

Ik praatte vrij weinig met mijn moeder over hoe ik mij voelde en wat er in mij omging. Ik vond dat te confronterend voor haar en wilde haar geen pijn doen. Daarom hield ik mijn verhalen voor me, of praatte met vrienden en vriendinnen, die ik tegelijkertijd benijdde omdat zij

We waren op onze verjaardagen bang dat hij zou bellen.

wél een vader hadden die bij hen woonde. Vanuit de kerk was er weinig begrip. Je mag immers niet scheiden? Helaas konden wij daar als kinderen niets aan doen, maar we voelden ons er wel op aangekeken. Daarbij komt dat de familie van mijn vader nog bij ons in de kerk zat en wij dus constant in de gaten werden gehouden. Het gaf een gevoel alsof je constant in de schijnwerpers loopt en er aan je getrokken wordt. Je voelt je niet veilig en het lijkt wel alsof niemand te vertrouwen is.

Gevormd

Het hele gebeuren heeft uiteraard invloed gehad op mijn persoonlijke geloof en heeft dat misschien nog wel. Ik heb nog steeds mijn vragen waarom ik als kind al zo'n leven heb moeten leiden. Het is niet niks en het heeft mij gevormd tot wie ik nu ben. Ik vertrouw niet gauw iemand, ben snel onzeker en heb een tijd gehad dat ik niet goed in mijn vel zat. Daar heb ik hulp voor moeten zoeken. Eerst wilde ik daar niet aan, want ik wilde sterk blijven en me geen zielenpoot voelen. Maar mijn vriendin wist me ervan te overtuigen toch aan mijn problemen te werken, voordat we samen verder zouden gaan.

Groeien

De gesprekken die ik bij Stichting Schuilplaats heb gehad, zijn voornamelijk gegaan over onzekerheid in het aangaan van relaties en over de omgang met mijn moeder, die niet altijd vlekkeloos verloopt. De gesprekken hebben mij echt anders tegen de dingen aan leren kijken. Onzekere gevoelens komen wel eens terug, maar ik kan er nu beter mee omgaan. Ook is het geloof weer belangrijker voor me geworden. Daar wil ik graag verder in groeien."

De naam en sommige omstandigheden zijn op verzoek van betrokkene gefingeerd. De casus komt uit de concrete praktijk van Stichting Schuilplaats. Het kind op de foto heeft geen relatie tot het onderwerp.

"Kinderen zijn bij de scheiding geen partij!"

Gescheiden partners plicht om ouders te blijven

In de vorige Schuilplaats Nieuws benadrukte advocaat mr. J.W.A. van Dommelen het belang van echtscheidings-bemiddeling: één bemiddelingsadvocaat die twee partijen helpt de gevolgen van de scheiding te regelen. Als aan scheiden niet te ontkomen valt, probeer dan vooral de schade zo klein mogelijk te houden, zo luidt het advies. Bemiddeling kan daarbij helpen. Vooral als er kinderen zijn.

Kunt u kort iets zeggen over de gevolgen van scheiding voor kinderen?

"De aandacht voor de kinderen die tussen wal en schip komen als vader en moeder uit elkaar gaan, is gelukkig weer helemaal terug. In de nota 'De kracht van het gezin' van minister Rouvoet spreken de cijfers voor zich. Je hoeft helemaal geen christelijke levensovertuiging te hebben om te erkennen dat een groot percentage 'scheidingskinderen' angstiger, depressiever, en agressiever worden, dat hun schoolprestaties verminderen en dat ze riskante leefgewoonten ontwikkelen. Dat is een maatschappelijk probleem."

Wat ziet u gebeuren?

"Vader en moeder staan fel tegenover elkaar. Ze kunnen het hun kinderen geweldig moeilijk maken door ze in loyaliteitsconflict te brengen, terwijl kinderen bij de scheiding helemaal geen partij zijn. Ouders hebben de dure plicht samen een omvormingsproces in te stappen, waarbij ze geen partners meer zijn, maar wel ouders blijven. Dat vraagt van beiden heel veel inspanning en offers aan elkaar. In bemiddelingsgesprekken zeggen we tegen hen beiden dat het veel gemakkelijker is om achterover te leunen en de twee belangenbehartigers met elkaar het strijdperk in te sturen. Het is veel moeilijker om met elkaar aan tafel, juist in het belang van de kinderen, afspraken te maken en verstandige regelingen te treffen, met behoud van beide ouderrollen. Als dat lukt - en dat lukt vaak - kan dat heel veel ergs in de ontwikkeling van kinderen voorkomen."

Leg je je bij bemiddeling niet bij de scheiding neer, terwijl je die tegen zou moeten gaan?

"Dat is een logische vraag als je vanuit je levensovertuiging die scheiding afwijst. De gang naar de bemiddelingsadvocaat wordt vaak verward met het je 'neerleggen bij de echtscheiding'. Ten onrechte! Je kunt blijven vinden dat de andere partij te weinig doet en heeft gedaan om de relatie te herstellen en toch, vanuit het gegeven dat je het daar niet over eens wordt, de gevolgen samen regelen. Niets doen of afwachten of alleen maar in het defensief schieten, leidt meestal tot een grote ravage in het leven van alle betrokkenen."

En het gesprek moet er toch komen, zo vindt onze regering...

"Ja, binnenkort moet bij een echtscheidingsverzoek een ouderschapsplan worden gevoegd. Dat wil zeggen een plan waarin ouders samen afspraken hebben gemaakt over de verblijfplaats van de kinderen, de omgang en zaken als schoolkeuze. Ouders moeten dus leren overleggen en daarbij moeten ze geholpen worden."

Schuilplaats start therapiegroep seksverslaving

Veel (reformatoische) mannen ervaren strijd om seksueel rein te leven. Als die strijd vaak wordt verloren, kan er een verslaving aan seks ontstaan. Schuilplaats start in samenwerking met Stichting De Vluchtdevel een therapiegroep voor mannen.

Elke deelnemer krijgt een persoonlijke werkmop met opdrachten. De therapie is erop gericht om te leren leven zonder verslaving, om te ontdekken welke krachtige handvatten de Bijbel aanreikt voor het omgaan met seksualiteit en om te werken aan herstel van uw/jouw relatie met de Heere God.

De behandeling bestaat uit veertien bijeenkomsten, die om de twee weken plaatsvinden in de avonden. Bij voldoende aanmeldingen start de groep begin 2009 in Dordrecht en Amersfoort.

Voor meer informatie en aanmelding kunt u contact opnemen met Stichting Schuilplaats. Iedere werkdag is er spreekuur van 8.30 - 10.00 uur. Hulpvragen kunnen ook per email worden ingediend:

mannengroep@stichtingschuilplaats.nl

Een ouderteam: levenslang verbonden

Ouderteam zijn betekent een levenslange verbondenheid die niet verbroken kan worden, zelfs niet door een echtscheiding. Een huwelijk kan stuk lopen, men wordt dan ex-partner, maar ex-ouders bestaan niet. Hoe geef je na echtscheiding gezamenlijk ouderschap vorm? Hoe beperk je de schade van een echtscheiding voor je kinderen? Hoe kunnen kinderen loyaal blijven aan beide ouders?

Mevrouw M. J. Leenman, werkzaam als maatschappelijk werker bij Stichting Schuilplaats, schreef een artikel vol praktische tips waarmee ze antwoord geeft op talloze vragen. Graag geven wij een selectie uit de de tips weer:

- Zoek zoveel mogelijk samen naar oplossingen die goed zijn voor de kinderen, waarbij je ook voor jezelf nog ruimte overhoudt.
- Geef kinderen de ruimte om loyaal te zijn aan beide ouders.
- Spreek met elkaar en je omgeving af om in het bijzijn van de kinderen niet over de problemen te praten en vraag mensen ook zich tegen de kinderen niet negatief uit te laten over de andere ouder.
- Laat de andere ouder zijn/haar taak als ouder behouden. Hij of zij zal dit uitvoeren naar eigen inzichten, zoals je dat zelf ook doet. Je bent alléén verantwoordelijk voor jouw aandeel.
- Deel je zorgen en pijn met je familie en vrienden, niet met je kinderen.

Het uitgebreide artikel is op te vragen via de website van Stichting Schuilplaats.

